

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214200394
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214200394.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO:35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej B. D., L.. XX.XX.XXXX, G.Á. XXXX/XXX, XXX XX J., zast. opatrovníkom S.N. J., L.. XX.XX.XXXX, G. XX, o zaplatenie 7.262,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť 7.262,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 140,03 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 7.262,50 eur od 4.11.2012 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania predstavujúce zaplatený súdny poplatok vo výške 435,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.327,76 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou vrátane jeho doplnenia domáhal zaplatenia sumy 7.262,50 eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 140,03 eur a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.262,50 eur od 4.11.2012 do zaplatenia do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 15.1.2008 Zmluvu, ktorej súčasťou sú VOP a na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky

náležitosti podľa § 497 a nasl. Obch. zák. a zák. č. 258/2001 Z.z.. Poukázal na to, že uzavretá zmluva je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák.. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 9.605,66 eur - istina 8.019,43 eur, úrok 939,65 eur, úrok z omeškania 607,71 eur a ostatné príslušenstvo 38,87 eur podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Úver bol poskytnutý vo výške 5.974,91 eur, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach vo výške 87,50 eur k 20. dňu v mesiaci. Uplatňujú sa splátky za obdobie od 20.11.2012 do 20.12.2017, ktoré sa stali splatnými dňa 3.11.2012, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť. Uplatňuje si aj úroky z omeškania zo splátok za obdobie od 21.2.2012 do 3.11.2012.

Keďže sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovanej, bol jej v súlade s § 29 ods. 2 ustanovený opatrovník pre konanie.

Opatrovník žalovanej ani žalovaná sa k veci nevyjadrili.

Na pojednávanie vytyčené na deň 8.10.2015 sa dostavil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neúčast' žalobcu, o odročenie pojednávania nežiadal. Neustanovil sa opatrovník žalovanej, svoju neúčast' neospravedlnil ani nežiadal o odročenie pojednávania. Preto súd vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol bez ich prítomnosti, prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrení účastníkov konania a vedľajšieho účastníka a v spise pripojených listinných dôkazov (tak ako boli oboznamované na pojednávaní - vid' zápisnica o pojednávaní - návrhom s prílohami, zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane oznámenia, zmluvou, podaniami žalobcu, výzvami, Obchodnými podmienkami) a zistil tento skutkový stav veci:

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.1.2008 vyplýva, že bola uzavretá medzi SLSP, a.s. a žalovanou a jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 180.000,- Sk (5.974,91 eur) s úrokovou sadzbou 11,75 %, splátkou 2.636,- Sk mesačne (87,50 eur) splatnej k20. dňu v mesiaci, splatnosť 1. splátky dňa 20.2.2008, poslednej 20.12.2017 (konečná splatnosť úveru, 119 splátok), úroky splatné k poslednému dňu v mesiaci, celkové náklady 138.140,30 Sk. Dlžník je povinný úver zaplatiť v dohodnutom čase a platiť z neho úroky a poplatky podľa Sadzovníka a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluva sa riadi VOP (obsahom sú aj ustanovenia o úveroch- poskytnutie, splácanie, úročenie, záväzky, porušenie zmluvy), Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2012 vyplýva, že Slovenská Sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá tvorí predmet tohto konania na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012. Predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanej v sume v sume 9.605,66 eur s prísl..

Výzvou zo dňa 15.10.2012 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 9.790,26 eur do 30.10.2012. Zároveň bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru k 15.10.2012. Daná na poštovú prepravu dňa 16.10.2012.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

Zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky na meno žalovanej vyplýva, že sa jedná o pohľadávku z úveru vo výške 5.794,91 eur, zostatok pohľadávky (istina 8.019,43 eur, úroky 1.547,36 eur), počet dní omeškania 1333, dátum poslednej úhrady 20.1.2009.

Výzvou zo dňa 2.12.2013 bola žalovaná opätovne vyzvaná na zaplatenie dlhu do 9.12.2013.

Podaním zo dňa 5.12.2014 žalobca uviedol presnú špecifikáciu žalovanej sumy a to že predstavuje 83 splátok v sume 7.262,50 eur od 20.11.2012 do 20.12.2017, splatnými dňa 3.11.2012 po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nezaplatením úveru v stanovenej lehote (§ 53 ods. 9 OZ). Úver bol čerpaný v sume 5.974,91 eur a žalovaná uhradila len sumu 1.083,99 eur so započítaním na istinu, úroky, poplatky.

Podaním zo dňa 19.8.2015 žalobca uviedol, že výzva na zaplatenie dlhu SLSP, a.s. zasielala dňa 27.5.2009 nie doporučené, ale obyčajnou zásielkou v zmysle bodu 10.3 VOP. Ust. § 92 ods. 8 Zák. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu v konaní. Uvedené nie je podmienkou platnosti postúpenia. Poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo 210/2001.

Súdu predložil výzvu SLSP, a.s. zo dňa 27.5.2009 na zaplatenie dlhu v sume 349,04 eur v lehote 10 dní.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a vyjadreniach vo veci. Nárok považuje za preukázaný a dôvodný.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9). Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou (OZ a zák. č. 258/2001 Z.z.).

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez

návahu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

Podľa § 52 OZ (účinného v čase vzniku právneho vzťahu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť

od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihladne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 1 - 2 zák. č. 258/2001 Z.z. (účinného v čase vzniku právneho vzťahu) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ods. 3 cit. ust. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods.1, 2 cit. zák. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. a/, b/ cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu omeškania žalovaného výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V tomto prípade bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75 %, teda výška úrokov z omeškania činí 8,75 % ročne.

Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu - SLSP, a.s. a žalovanou vznikol zmluvný vzťah na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.1.2008, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 180.000,- Sk (5.974,91 eur) s úrokovou sadzbou 11,75 %, splátkou 2.636,- Sk mesačne (87,50 eur) splatnej k20. dňu v mesiaci, splatnosť 1. splátky dňa 20.2.2008, poslednej 20.12.2017 (konečná splatnosť úveru, 119 splátok), úroky splatné k poslednému dňu v mesiaci, celkové náklady 138.140,30 Sk. Dlžník je povinný úver zaplatiť v dohodnutom čase a platiť z neho úroky a poplatky podľa Sadzobníka a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluva sa riadi VOP (obsahom sú aj ustanovenia o úveroch- poskytnutie, splácanie, úročenie, záväzky, porušenie zmluvy), Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi.

Aktívna legitimácia žalobcu je preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok a pripojenými listinami svedčiacimi o splnení zákonných podmienok (oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva predchodcu žalobcu SLSP, a.s., špecifikácia odovzdávanej pohľadávky).

Zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky na meno žalovanej vyplýva, že sa jedná o pohľadávku z úveru vo výške 5.794,91 eur, zostatok pohľadávky (istina 8.019,43 eur, úroky 1.547,36 eur), počet dní omeškania 1333, dátum poslednej úhrady 20.1.2009.

Predmetom konania je zaplatenie sumy 7.262,50 eur predstavujúcu 83 splátok po 87,50 eur s úrokmi z omeškania.

Žalovaná ani jej opatrovník nenamietala ani výšku dlhu, ani jeho existenciu.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú

aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t.j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 31.000,- Sk, t.j. 1.029,01 eur, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka.

Je nepochybné, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno

tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný, pričom žalovaná ho nenamietala, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 7.262,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 4.11.2012 do zaplatenia, a v sume 140,03 eur, keďže je v omeškaní so zaplatením. Výška dlhu vyplýva z predložených dôkazov a pozostáva z istiny a úrokov. Počiatok omeškania je daný dňom nasledujúcim po dni mimoriadnej splatnosti úveru a uplynutí lehoty na plnenie.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Na trovách konania bola takto priznaná suma 435,50 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.327,76 eur.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby (1./ príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods.1 písm. a/), 2./ písomné podanie na súd - žaloba (§ 13a ods.1 7C/101/2014

písm. c/), 3./ vyjadrenie zo dňa 19.8.2015 (§ 13a ods.1 písm. c/), 4./účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015(§ 13a ods.1 písm. d/), z hodnoty predmetu sporu 7.262,50 eur za štyri úkony právnej služby, pričom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 237,34 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za 4 úkony právnej služby. Súd teda priznal žalobcovi odmenu za 4 úkony právnej služby vo výške 949,36 eur (4 x 237,34 eur) a paušálne náhrady za 4 úkony právnej služby vo výške 32,51 eur (3 x 8,04 eur + 1 x 8,39 eur).

Súd nepriznal žalobcovi ním uplatnený úkon - vyjadrenie zo dňa 5.12.2014, nakoľko sa tento úkon súdu javí ako neúčelný, nakoľko išlo v tomto vyjadrení len o doplnenie žaloby na výzvu súdu, pričom žalobca bol povinný tak učiniť už s jej podaním.

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na pojednávanie konané dňa 8.10.2015 na trase Košice - Bardejov a späť t.j. 154 km osobným automobilom značky AUDI Q7 s evidenčným číslom KE 542 IH pri priemernej spotrebe 7,4 l/100 km. Pri cene pohonných hmôt 1,1 Eur/1 l a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) súd teda priznal žalobcovi náhradu cestovného vo výške 40,72 eur (cestovné vo výške 12,54 eur + paušálna náhrada vo výške 28,18 eur).

Ďalej súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu náhradu za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 6 polhodín za cestu autom na pojednávanie konané dňa 8.10.2015 na trase Košice - Bardejov a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok

predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. (1/60 - 13,98 eur) teda celkom za 6 polhodín /6 x 13,98 eur/ vo výške 83,88 eur.

Keďže právny zástupca žalobcu preukázal súdu, že je platcom DPH, súd mu priznal aj zvýšenie odmeny o DPH vo výške 20%, t.j. o sumu 221,29 eur /20% z odmeny 1.106,47 eur/.

Spolu na trovách právneho zastúpenia je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.327,76 eur, a to na účet jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, alebo neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia.

Vo vyššie uvedených prípadoch, proti výroku o trovách konania a lehote splatnosti je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 OSP).

Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle osobitného predpisu.